

Byla C-309/10

Agrana Zucker GmbH

prieš

**Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft,
Umwelt und Wasserwirtschaft**

*(Verwaltungsgerichtshof prašymas
priimti prejudicinį sprendimą)*

„Cukrus — Laikina Europos Bendrijos cukraus pramonės restruktūrizavimo schema — Reglamentas (EB) Nr. 320/2006 — 11 straipsnis — Restruktūrizavimo fondo pajamų perviršis — Priskyrimas EŽŪGF — Kompetencijos suteikimo ir proporcingumo principai — Pareiga motyvuoti — Nepagrįstas praturtėjimas“

2011 m. liepos 28 d. Teisingumo Teismo (aštuntoji kolegija) sprendimas . . . I - 7337

Sprendimo santrauka

1. *Žemės ūkis — Bendras rinkų organizavimas — Cukrus — Laikina cukraus pramonės restruktūrizavimo schema — Įmonių mokamas laikinas restruktūrizavimo mokestis (Tarybos reglamento Nr. 320/2006 1 straipsnio 3 dalies antra pastraipa ir 11 straipsnis)*
2. *Žemės ūkis — Bendras rinkų organizavimas — Cukrus — Laikina cukraus pramonės restruktūrizavimo schema — Įmonių mokamas laikinas restruktūrizavimo mokestis (EB 37 straipsnis; Tarybos reglamento Nr. 320/2006 11 straipsnis)*

3. *Institucijų aktai — Motyvavimas — Pareiga — Apimtis — Reglamentas, nustatantis laikiną cukraus pramonės restruktūrizavimo schemą*
(EB 253 straipsnis; Tarybos reglamento Nr. 320/2006 antra konstatuojamoji dalis bei 1 straipsnio 3 dalies antra pastraipa ir 11 straipsnis)
4. *Žemės ūkis — Bendras rinkų organizavimas — Cukrus — Laikina cukraus pramonės restruktūrizavimo schema — Įmonių mokamas laikinas restruktūrizavimo mokestis*
(Tarybos reglamento Nr. 320/2006 11 straipsnis)
5. *Žemės ūkis — Bendras rinkų organizavimas — Cukrus — Laikina cukraus pramonės restruktūrizavimo schema — Įmonių mokamas laikinas restruktūrizavimo mokestis*
(Tarybos reglamento Nr. 320/2006 11 straipsnis)

1. Reglamento Nr. 320/2006, nustatančio laikiną Bendrijos cukraus pramonės restruktūrizavimo schemą ir iš dalies keičiančio Reglamentą Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo, 11 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad reikia rinkti visą laikiną mokestį, net jeigu dėl to restruktūrizavimo fonde atsirastų pajamų perviršis.

Iš tiesų, pirma, minėto 11 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad įmonės, kurioms skirta kvota, kiekvienais prekybos metais moka laikiną mokestį, kurio dydis už 2006–2007, 2007–2008, 2008–2009 prekybos metus nustatytas šio straipsnio 2 dalyje. Antra, galimybę, jog iš laikino mokesčio gaunamos pajamos gali būti

didesnės, palyginti su išlaidomis, atsirandančiomis dėl restruktūrizavimo priemonių finansavimo, kuriam šis mokestis skirtas, Sąjungos teisės aktų leidėjas numatė to paties reglamento 1 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje, kurioje nustatyta, kad finansavus minėtas išlaidas restruktūrizavimo fonde likusi suma yra priskiriama Europos žemės ūkio garantijų fondui (EŽŪGF). Taigi, iš Reglamento Nr. 320/2006 11 straipsnio ir struktūros aiškiai matyti, kad laikiną mokestį atitinkamos įmonės turi mokėti visą ir per visus nurodytus prekybos metus.

(žr. 20–22 punktus ir rezoliucinės dalies 1 punktą)

2. Reglamento Nr. 320/2006, nustatančio laikiną Bendrijos cukraus pramonės restruktūrizavimo schemą ir iš dalies keičiančio Reglamentą Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo, 11 straipsnis neprieštarauja kompetencijų suteikimo principui.
3. Reglamento Nr. 320/2006, nustatančio laikiną Bendrijos cukraus pramonės restruktūrizavimo schemą ir iš dalies keičiančio Reglamentą Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo, 11 straipsnis niekaip nepažeidžia pareigos motyvuoti.

Pagal minėtą 11 straipsnį įmonių mokamo laikino mokesčio dėl restruktūrizacijos, skirto prisidėti prie Bendrijos cukraus pramonės restruktūrizavimo, rinkimas yra bendros žemės ūkio politikos priemonė, nuolat priimama remiantis EB 37 straipsniu. Aplinkybė, kad pajamų perviršis atsiranda pasibaigus tokiai daugiametei laikinai restruktūrizavimo schemai ir kad pagal Reglamentą Nr. 320/2006 1 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą šis perviršis priskiriamas Europos žemės ūkio garantijų fondui (EŽŪGF), nereiškia, kad kyla abejonių dėl Europos teisės aktų leidėjo kompetencijos priimti šią priemonę ar kad dėl to ji nebėra žemės ūkio priemonė. Iš tiesų galimas perviršis ir toliau lieka skirtas finansuoti tik su bendra žemės ūkio politika susijusias priemones.

Žinoma, šioje antroje konstatuojamojoje dalyje, kurioje kalbama apie aptariamą schemos finansavimo būdus, nepateikiamos priežastys, kodėl, kaip tai numatyta minėto reglamento 1 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje, bet kokia suma, restruktūrizavimo fonde likusi finansavus išlaidas, turėtų būti priskiriama Europos žemės ūkio garantijų fondui EŽŪGF. Vis dėlto tuo momentu, kuris svarbus norint įvertinti šio teisės akto teisėtumą, t. y. jo priėmimo dieną, buvo numatoma, kad restruktūrizavimo fondo perviršis gali likti tik padengus restruktūrizavimo išlaidas. Todėl sprendimas šį perviršį priskirti EŽŪGF, kurio dalis yra restruktūrizavimo fondas, yra tik techninis pasirinkimas, kurio negalima reikalauti konkrečiai motyvuoti.

(žr. 37–39 punktus ir rezoliucinės dalies 2 punktą)

- (žr. 29, 30, 32, 33 punktus ir rezoliucinės dalies 2 punktą)
4. Reglamento Nr. 320/2006, nustatančio laikiną Bendrijos cukraus pramonės

restruktūrizavimo schemą ir iš dalies keičiančio Reglamentą Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo, 11 straipsnis ir laikino mokesčio rinkimas pagal jį negali būti laikomi prieštaraujančiais proporcingumo principui.

schemos finansavimo gamintojų įmokomis tikslui įgyvendinti.

(žr. 45, 46, 48, 50, 51 punktus ir rezoliucinės dalies 2 punktą)

Kai Sąjungos teisės aktų leidėjas turi įvertinti būsimą šio teisės akto poveikį, kuris negali būti tiksliai nustatytas, jo vertinimas gali būti kritikuojamas, tik jeigu jis yra akivaizdžiai klaidingas atsižvelgiant į priimant šį teisės aktą turėtus duomenis. Taigi minėtas laikinas mokestis nustatytas atsižvelgiant į būsimą šiuo reglamentu nustatytos restruktūrizavimo schemos poveikį, nesant galimybės jį tiksliai nustatyti. Kadangi išlaidų ir joms padengti būtinų pajamų vertinimas nėra akivaizdžiai klaidingas atsižvelgiant į Reglamento Nr. 320/2006 priėmimo metu Bendrijos teisės aktų leidėjo turėtus duomenis ir dėl to, kad perviršio dydis nėra pakankama aplinkybė norint įrodyti tokią klaidą, negalima teigti, kad laikino mokesčio nustatymas buvo akivaizdžiai netinkamas siekiamam minėtos laikinos

5. Nepaisant to, jog atsirado restruktūrizavimo fondo perviršis, antros laikino mokesčio dalies 2008–2009 prekybos metams rinkimui, numatytam Reglamentu Nr. 320/2006, nustatančio laikiną Bendrijos cukraus pramonės restruktūrizavimo schemą ir iš dalies keičiančio Reglamentą Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo, 11 straipsnio 2 dalyje, netrūksta galiojančio teisinio pagrindo. Todėl tai nėra nepagrįstas Sąjungos praturtėjimas, kuriuo teisėtai būtų galima remtis grindžiant ieškinį dėl grąžinimo, ir bet kuriuo atveju juo negalima remtis norint įvertinti minėto 11 straipsnio galiojimą, nes jis sudaro šio rinkimo teisinį pagrindą. Tam, kad ieškinys dėl grąžinimo, grindžiamas nepagrįstu Sąjungos praturtėjimu, būtų priimtinas, reikia įrodyti Sąjungos praturtėjimą be galiojančio teisinio pagrindo ir tai, kad dėl šio praturtėjimo ieškovas patyrė nuostolių.

(žr. 53, 54 punktus ir rezoliucinės dalies 2 punktą)